

Nem Kokuyordu Gece

– ferda'ca · 26 Haziran 2015

Rutubetin kokusu sinmişti mabetlerine
Islak nem kokuyordu gece,
bitmemiş şiirlerden sekerek...

Sürme çektiler sisli gecenin acı rengine
Namahrem sevişmelerin,
dağ deviren gizlerinde.

Sesler düştü içlerine mazinin mavisinde
Sükutun berraklığı sardı
mühürledikleri bedenlerinde.
Söküp attılar yalnızlığı,
son hıçkırıkları ulaşmadan göklere.

Yaşamı avuçladılar,
kaybolan gecenin sessizliğinde.
İçlerinin boşluğunda tuttular ağırlaşan geçmiş
gecelerden taşan yıldızlar gibi...

Özlemin buruk hüznüydü bastıkları bağrılarına
Vuslatın ıskaladığı geceyi de alarak koyunlarına
Kefen giyindi iki gece kelebeği...

Titreyen ritimsiz nefesleri ısıttı
kış tutan bedenlerini.
hicaz bir şarkının son nakaratında unutamadıkları.

Varlıklarını iliklediler yüreklerine
Nefeslerini hissettiler enselerinde
üstlerini örten nem kokan gecede...

Ferda Özsoy